

การอภิปรายเรื่อง
“แผนกลยุทธ์ด้านการพัฒนาความเป็นสากล และพัฒนาภาษาอังกฤษ”
โดย รศ. ดร. พรณภิส ดาราสว่าง
รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาความเป็นสากล มจร.
ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ครั้งที่ 218
วันพุธที่ 4 ตุลาคม 2560
ณ ห้องประชุมประภา ประจักษ์ศุภนิติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

รศ. ดร. พรณภิส ดาราสว่าง รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาความเป็นสากล นำเสนอ “แผนกลยุทธ์ด้านการพัฒนาความเป็นสากล และพัฒนาภาษาอังกฤษ” ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยฯ สู่วิทยาลัยที่เป็นสากล หรือ Internationalisation แผนกลยุทธ์นี้ใช้เกณฑ์ของ EdPEx เป็นแนวทาง รวมทั้งนำค่านิยมหลักและแนวคิด 5 ประการ คือ 1) Systems perspective 2) Visionary leadership 3) Student-centred excellence 4) Valuing people และ 5) Managing for innovation มาปรับให้เข้ากับบริบทของมหาวิทยาลัยฯ Internationalisation จะเน้นการเรียน การสอน การจัดการศึกษา การประเมิน การพัฒนาบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน และคุณภาพของบัณฑิต คุณค่าและความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่าง เพื่อพัฒนาให้มหาวิทยาลัยฯ มีความยั่งยืน ทำหน้าที่ได้ตามความคาดหวังของสังคม

เมื่อดูความเป็นสากลของมหาวิทยาลัยฯ แล้ว จะพบว่าปัจจุบันมหาวิทยาลัยฯ มีหลักสูตรทั้งหมด 148 หลักสูตร เป็นหลักสูตร international program 36 หลักสูตร double – degree program 13 หลักสูตร ในปี 2016 มหาวิทยาลัยฯ มีบุคลากรต่างชาติร้อยละ 2.55 จากบุคลากรทั้งหมด 2,432 คน มีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยฯ ร้อยละ 4.7 ของนักศึกษาทั้งหมด 17,417 คน และมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีทั้งนักศึกษาภาคปกติ นักศึกษาโครงการแลกเปลี่ยน และนักศึกษาประเภท short – term ซึ่งนักศึกษาต่างชาติเหล่านี้จะสร้างบรรยากาศความเป็นนานาชาติให้กับนักศึกษาไทยและมหาวิทยาลัยฯ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น การเรียนร่วมกันของนักศึกษาไทยและต่างชาติในวิชา LNG 102 และ LNG 211 และการทำกิจกรรมนอกห้องเรียนร่วมกัน ทำให้นักศึกษาได้พัฒนาและฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หากนักศึกษา มจร. คนใดสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี จะเข้าร่วมโครงการ buddy เพื่อดูแลนักศึกษาต่างชาติ และหากมีความสามารถดีมากจะได้เป็นตัวแทนมหาวิทยาลัยในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การต้อนรับแขกผู้มาเยือนจากมหาวิทยาลัยต่างประเทศ หรือได้รับโอกาสเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยฯ ไปต่างประเทศ ในปี 2016 มีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยฯ 809 คน และนักศึกษาไทยได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับนักศึกษาต่างชาติ จำนวน 1,339 คน

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยฯ ยังสร้างความเป็นนานาชาติโดยทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ปัจจุบันมีข้อตกลงความร่วมมือกับ 296 มหาวิทยาลัยจาก 55 ประเทศ สิ่งที่ได้จากการทำข้อตกลงร่วมกัน คือ การจัดทำแผนพัฒนานักศึกษา การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน การแลกเปลี่ยนนักศึกษา และบุคลากร และยังมีข้อตกลงที่ทำร่วมกันกับ 24 บริษัทชั้นนำจาก 5 ประเทศ โดยสำนักงาน WiL (Work-integrated Learning) ของมหาวิทยาลัยฯ เป็นหน่วยงานสร้างเครือข่ายความร่วมมือในภาคอุตสาหกรรม และข้อมูลจาก Web of sciences พบว่ามีบทความวิจัยต่างประเทศ 340 บทความ จากโครงการความร่วมมือที่ได้รับทุนสนับสนุนจากต่างประเทศ 25 โครงการ

มหาวิทยาลัยฯ กำหนดเป้าหมายแผนกลยุทธ์ด้านการพัฒนาความเป็นสากล และพัฒนาภาษาอังกฤษของ มจร. ดังนี้

เป้าหมายการพัฒนาความเป็นสากล 3 เป้าหมาย ได้แก่

1. พัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตให้มีความเป็นสากล สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี ปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมใหม่ๆ สามารถทำงานในวัฒนธรรมที่แตกต่าง รวมทั้งมีส่วนร่วมในบริบทที่ตนทำงานได้
2. มหาวิทยาลัยมีความยั่งยืนและทำหน้าที่ในการพัฒนาชุมชนได้ทั้งในและต่างประเทศ
3. มหาวิทยาลัยฯ เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ทั้งนี้ จะรวมถึงการจัดอันดับ การวิจัย โครงการความร่วมมือทั้งในด้านอุตสาหกรรมและชุมชนกับต่างชาติ

เป้าหมายการพัฒนาความเป็นสากลในปี 2036 ได้แก่

1. บัณฑิต มจร. จะเป็น “change agents” เป็นผู้มีส่วนในการเปลี่ยนแปลงทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ มีทักษะการเรียนรู้ และสามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในทุกบริบท
2. มจร. จะเป็นมหาวิทยาลัยแห่งภูมิภาคอาเซียน มีหลักสูตร การเรียนการสอน ที่เป็นมาตรฐาน เพื่อดึงดูดให้นักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษามากขึ้น และสามารถเทียบโอนหน่วยกิตทั่วโลกได้
3. มจร. จะมีระบบบริหารจัดการนักศึกษา บุคลากร รวมถึงนักศึกษาต่างชาติ ที่ดี ได้รับความสะดวกทั้งในด้านการเรียนและการทำงาน
4. มจร. จะได้รับการยอมรับด้านคุณภาพของงานวิจัย นวัตกรรม ผ่านบทความ การตีพิมพ์บทความงานวิจัยและการทำงานร่วมกับอุตสาหกรรม ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ทำให้การพัฒนาสู่ความเป็นสากลของมหาวิทยาลัยฯ ไม่บรรลุผลเท่าที่ควรตามเป้าหมาย เพราะสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาและบุคลากรยังไม่มากพอ สภาพแวดล้อมในการเรียน การทำงาน ยังไม่เอื้อให้กับนักศึกษาและบุคลากรต่างชาติ ระบบการทำงานและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ยังไม่ดึงดูดใจบุคลากรต่างชาติ หลักสูตรการเรียนการสอนยังไม่เป็นที่รับรองจากต่างประเทศ และ มจร. ยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักหรือได้รับการยอมรับจากนานาชาติเท่าใดนัก

การทำให้แผนกลยุทธ์ด้านการพัฒนาความเป็นสากล และพัฒนาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยฯ ประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย โดยแผนกลยุทธ์ของการพัฒนาสู่ความเป็นสากลจะมุ่งเน้นที่ 1) การก้าวผ่านปัญหาทางการใช้ภาษาอังกฤษ 2) การพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยในภูมิภาคอาเซียน 3) การสร้างระบบบริหารที่ดี และ 4) การทำให้การเรียนการสอน งานวิจัย และนวัตกรรมของ มจร. เป็นที่รู้จัก โดยลำดับแรกต้องเน้นการพัฒนาภาษาก่อน เป้าหมายของแผนพัฒนาภาษา คือ

- ในปี 2020 นักศึกษาและบุคลากรร้อยละ 80 สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี และมีความสามารถทำงานข้ามวัฒนธรรมได้ โดยคณะศิลปศาสตร์เป็นหน่วยงานหลักและอาศัยความร่วมมือจากคณะ ภาควิชา และหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย แผนในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3 ระยะ โดยระยะแรกต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายในปี 2020 ร้อยละ 80 ของบัณฑิต ต้องสามารถที่จะสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ดี และมีการพัฒนาความสามารถในการทำงานในวัฒนธรรมที่หลากหลาย และร้อยละ 40 ของบุคลากรสายสนับสนุน สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน เพื่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานและนักศึกษาชาวต่างชาติได้

- ในปี 2025 ร้อยละ 90 ของบัณฑิต ต้องสามารถที่จะสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ดี และมีความสามารถในการทำงานกับคนหลากหลายวัฒนธรรมได้ และร้อยละ 80 ของบุคลากรสายสนับสนุน สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานได้

- ในปี 2030 มหาวิทยาลัยฯ จะเป็นมหาวิทยาลัยสองภาษาที่ใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการได้

ตัวชี้วัดความสำเร็จ คือ บัณฑิตต้องจบโดยมีคะแนน TETET เมื่อเทียบเท่ากับ CEFR แล้วอยู่ในระดับ B2 – C1 ร้อยละ 40 ของบัณฑิตสามารถสอบภาษาอังกฤษได้ตามระดับที่สถานที่ทำงานนั้น ๆ ต้องการ ร้อยละ 20 ของบัณฑิตได้งานทำในบริษัทข้ามชาติหรือบริษัทไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ร้อยละ 70 ของนักศึกษาสามารถผ่านแบบทดสอบที่แสดงความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และมีคะแนนสูงจากแบบทดสอบที่แสดงความเต็มใจในการสื่อสาร ร้อยละ 70 ของนักศึกษาที่มีประสบการณ์ไปต่างประเทศในระหว่างการเรียน รายงานว่าเขามีความรู้สึกที่ดี และมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่

เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ดังกล่าว นอกเหนือจากสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนวิชาบังคับ 3 วิชาจากคณะศิลปศาสตร์แล้ว การให้นักศึกษาได้พบเจอและใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องทั้งในและนอกห้องเรียนเป็นสิ่งจำเป็น มหาวิทยาลัยฯ ยังกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การพัฒนาศักยภาพในห้องเรียน ได้แก่ 1) เพิ่มการเรียนการสอนให้มีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษตลอดเวลาทำต่อเนื่อง 4 ปี มีคณะศิลปศาสตร์และคณะอื่น ๆ ช่วยกันรับผิดชอบ 2) จัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรม โดยนักศึกษาต่างชาติมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียน กับนักศึกษาไทย ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์มากขึ้น และ 3) เพิ่มจำนวนนักศึกษาต่างชาติอย่างน้อยร้อยละ 10 ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ด้านภาษาและการเรียนรู้วัฒนธรรมร่วมกันมากขึ้น

การพัฒนาศักยภาพนอกห้องเรียน ได้แก่ 1) สร้างสภาพแวดล้อมให้มีความเป็นนานาชาติ เช่น การทำป้ายประกาศต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ หรือสองภาษา 2) ส่งเสริมให้มีกิจกรรมนอกหลักสูตรที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การตั้งชมรมต่าง ๆ ให้นักศึกษาไทยและต่างชาติทำกิจกรรมร่วมกัน และ 3) การสนับสนุนให้นักศึกษาทำงานโดยใช้ภาษาอังกฤษ (English at work) ทำกับประเทศที่ทำงานที่ติดต่อตกลงไว้ เช่น ไต้หวัน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เป็นต้น การพัฒนาศักยภาพเหล่านี้จะทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการใช้ภาษา ซึ่งนักศึกษา มจร. เป็นนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวิศวกรรม มีความมุ่งมั่นและมีความตั้งใจที่จะทำให้ดี

นอกจากการพัฒนานักศึกษาแล้ว เจ้าหน้าที่ บุคลากรสายสนับสนุน เป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญที่มหาวิทยาลัยฯ คาดหวังไว้เช่นกันว่า ในปี 2020 บุคลากรกลุ่มนี้จะพัฒนาศักยภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานติดต่อสื่อสารกับนักศึกษา หรือบุคลากรจากต่างประเทศได้ มาตรการที่จะใช้เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จ เช่น การฝึกเขียนแผนงานต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเลื่อนระดับ หากบุคลากรสายสนับสนุนใช้ภาษาอังกฤษได้ดี จะถือว่าเขาพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การจ้างบุคลากรต่างชาติมาทำงานหน่วยงานก็เป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับบุคลากรได้

ทั้งนี้ การให้บุคลากรทุกประเภท ตระหนักถึงความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษ พัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งที่ดี อาจกำหนดแผนพัฒนาเป็นรายบุคคล เพราะการใช้ภาษาอังกฤษของแต่ละคนไม่เหมือนกัน การพิจารณาว่าบุคลากรมีพัฒนาการหรือไม่ อาจดูจากคะแนนการทดสอบ ความสามารถในการสื่อสาร การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ

สรุปการอภิปรายของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

กรรมการสภามหาวิทยาลัย ชื่นชมการนำเสนอแผนกลยุทธ์ด้านการพัฒนาความเป็นสากล และพัฒนาภาษาอังกฤษ ที่ รศ. ดร. พรณิส ดาราสว่าง รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาความเป็นสากล นำเสนอ และมีข้อคิดเห็น ดังนี้

1. ศ. ดร. ยงยุทธ ยุทธวงศ์ ที่ปรึกษาสภามหาวิทยาลัย ให้ความเห็นว่า การดำเนินการหลักสูตรนานาชาติของมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิร็อกกี้เฟลเลอร์ ช่วงเริ่มต้นมีปัญหาด้านการปรับตัวของนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร สิ่งที่สำคัญ คือ การปรับทัศนคติเพื่อเตรียมความพร้อม สร้างบรรยากาศ สภาพแวดล้อม

ให้มีความเป็นนานาชาติ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลแรกเข้าจะต้องทดสอบภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน และทำกิจกรรมฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษบนเรือประมาณ 1 เดือน หากนำมาประยุกต์ใช้กับ มจร. ได้ก็ดี อาจเริ่มต้นกับนักศึกษา ระดับปริญญาโท ปริญญาเอก เพราะระดับปริญญาตรีมีนักศึกษาจำนวนมากอาจควบคุมยาก

2. ศ. เกียรติคุณ นายแพทย์ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ความเห็นว่า นอกจากการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้ว การสร้างบรรยากาศให้รู้ถึงความเป็นนานาชาติ จะช่วยพัฒนาด้านภาษามาก สิ่งที่เราควรลงมือทำทันที คือ นักศึกษา อาจารย์ เจ้าหน้าที่ ต้องเตรียมความพร้อมและฝึกฝน มีการพัฒนาห้อง lab หรือ กำหนดให้คณะ หรือหน่วยงานใด ๆ เป็นหน่วยงานนำร่อง มีโปรแกรมการเรียนการสอน การใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้เห็นเป็นรูปธรรม โดยมหาวิทยาลัยฯ ให้การสนับสนุน เป็นต้น

3. รศ. ดร. หริส สุตะบุตร อธิการบดีมหาวิทยาลัยฯ ให้ความเห็นว่า การสร้างสภาพแวดล้อมให้เกิดความเป็นนานาชาติเป็นสิ่งที่ควรทำเพื่อพัฒนาความเป็นสากล มหาวิทยาลัยฯ จัดตั้งคณะศิลปศาสตร์เพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและสังคม รวมทั้งมุ่งให้ความรู้ด้าน Liberal Arts ซึ่งคณะศิลปศาสตร์ได้ทำเรื่องบัณฑิตศึกษากับการสอนภาษาอังกฤษได้ดี สิ่งที่เราควรเริ่มต้นฝึกฝน ณ ขณะนี้ คือ การสื่อสารกันเองภายในมหาวิทยาลัยฯ เช่น การส่งไลน์ ส่ง e-mail จัดทำประกาศ ส่งหนังสือภายในหน่วยงาน เป็นภาษาอังกฤษ แต่สิ่งที่เป็นห่วงในระยะยาว คือ ต้องคำนึงถึงคุณภาพของการใช้ภาษาด้วย

4. รศ. ดร. ไพฑูรย์ หังสพฤกษ์ ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยฯ ให้ความเห็นว่า การมุ่งเน้นให้เกิดการใช้ภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยฯ เป็นสิ่งที่ดี แต่ควรพิจารณาเป้าหมายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยว่าต้องการให้นักศึกษาเรียนรู้และนำไปใช้อย่างไร ควรเน้นในสิ่งที่บัณฑิตต้องนำไปใช้ในการทำงาน และพิจารณาวัตถุประสงค์ของผู้ใช้บัณฑิตด้วย

5. การกำหนดให้มีการใช้ภาษาอังกฤษทั้งมหาวิทยาลัยฯ อาจต้องใช้เวลา แต่ปัจจุบันการใช้ภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยฯ ดีขึ้น มีโครงการ เครื่องมือต่าง ๆ ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษา ด้านสภาพแวดล้อมความเป็นนานาชาติ คณะหลายคณะ เช่น คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ บัณฑิตวิทยาลัยร่วมด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม (JGSEE) ใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ มีหลักสูตรนานาชาติ มีนักศึกษาต่างชาติมาเรียน อาจารย์จบการศึกษาจากต่างประเทศ จึงไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษกับบุคลากรกลุ่มนี้ สำหรับเจ้าหน้าที่อาจต้องใช้เวลาในการปรับปรุง พัฒนา เพราะยังไม่ค่อยมีความชำนาญด้านภาษาเท่าใดนัก

การส่งเสริมให้มีกิจกรรมนอกห้องเรียน นักศึกษาไทยทำกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาต่างประเทศ จะทำให้นักศึกษาเกิดความกล้าในการใช้ภาษาอังกฤษ และอาจส่งเสริมให้นักศึกษา มจร. เป็น global citizen ทำงานข้ามวัฒนธรรมกับต่างประเทศ รวมถึงการสร้างร่วมมือต่าง ๆ พัฒนาหลักสูตร กับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ จะทำให้ มจร. มีความเป็นสากล เป็นที่รู้จักและยอมรับจากต่างประเทศมากขึ้น

6. รศ. ดร. นิพนธ์ เจริญกิจการ คณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้ข้อมูลว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขา Computer Science (English Program) และ Information Technology (หลักสูตรภาษาไทย) พบว่า การทดสอบ TETET ของนักศึกษาสาขา Computer Science ได้คะแนนเฉลี่ย 4.3 และสาขา Information Technology ได้คะแนนเฉลี่ย 3.7 จากคะแนนเต็ม 7 ซึ่งนักศึกษาร้อยละ 90 สอบผ่านเกินเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตาม อาจต้องทำให้นักศึกษาเห็นว่าการทดสอบนี้มีความสำคัญ เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา เพื่อให้เกิดความตั้งใจในการทดสอบ TETET นี้

7. ผศ. ดร. ศศิธร สุวรรณเทพ คณบดีคณะศิลปศาสตร์ ให้ข้อมูลว่า คณะศิลปศาสตร์มีความพยายามและตั้งใจอย่างมากที่จะเป็นหน่วยงานช่วยพัฒนาศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาและบุคลากร เช่น การพัฒนาหลักสูตร โปรแกรมต่าง ๆ การจัดอบรมภาษาให้กับอาจารย์และบุคลากร การบริหารจัดการนักศึกษา

หลักสูตรนานาชาติอาจทำให้เห็นเป็นรูปธรรมมากกว่านักศึกษาไทย เนื่องจากนักศึกษาไทยมีจำนวนมาก ต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงาน เช่น สำนักงานกิจการต่างประเทศ และคณะต่าง ๆ ให้มีส่วนร่วมในการช่วยพัฒนาด้วย

8. นายกสภามหาวิทยาลัย ให้คำแนะนำว่า การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมทั้งมหาวิทยาลัยฯ เป็นเรื่องสำคัญที่ควรทำ ในระดับปริญญาตรีอาจต้องใช้เวลา แต่ระดับปริญญาโท ปริญญาเอก น่าจะทำได้ง่ายกว่าเพราะจำนวนนักศึกษาไม่มาก และมีการปรับตัว มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษพอสมควรแล้ว สามารถบริหารจัดการได้ง่าย โดยกำหนดนโยบายและระยะเวลาดำเนินการให้ชัดเจน เน้นการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด น่าจะมีความเป็นไปได้มากกว่า

รศ. ดร. พรณภิส ดาราสว่าง รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาความเป็นสากล ชี้แจงว่า การสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมให้มีความเป็นนานาชาติ เช่น การจัดทำป้าย ประกาศต่าง ๆ ได้ปรึกษากับ รศ. ดร. เชาวลิต ลิ้มณวิจิตร รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา มีความเห็นร่วมกันว่าควรทำเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนการใช้ภาษาอังกฤษในการส่งไลน์ ส่ง e-mail หรือใช้ภาษาอังกฤษในหน่วยงานเป็นสิ่งที่ควรทำมาก ขณะนี้ สำนักงานกิจการต่างประเทศได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก เนื่องจากมีบุคลากรจากต่างประเทศทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดบรรยากาศและใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ และคณะศิลปศาสตร์กำลังมีการเทียบเคียง TETET กับ CEFR อยู่ ซึ่งจะแจ้งเกณฑ์ให้ทราบต่อไป

รศ. ดร. ศักรินทร์ ภูมิรัตน์ อธิการบดี จะนำความเห็นและคำแนะนำต่าง ๆ จากการประชุมครั้งนี้ไปหารือเพื่อพัฒนา ปรับปรุง ต่อไป

ท้ายนี้ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ขอขอบคุณ รศ. ดร. พรณภิส ดาราสว่าง รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาความเป็นสากล ที่นำเสนอ “แผนกลยุทธ์ด้านการพัฒนาความเป็นสากล และพัฒนาภาษาอังกฤษ” ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในการประชุมครั้งนี้